

Последња Битка. 20. августа, на данашњи дан, би се председнику Југославије Слободану Милошевићу навршило 70 година

Александар МЕЗЈАЈЕВ | 20.08.2011

20. августа би председник Југославије Слободан Милошевић напунио 70 година... Родио се 1941. године у Пожаревцу. 1964. године је дипломирао на правном факултету Београдског универзитета. Од 1969. ради у „Техногасу“ прво као заменик генералног директора, па затим као генерални директор. 1978. године постаје председник Удружене Београдске банке. Од 1983. је у Председништву Савеза комуниста Србије. 1984. бирају га за председника Градског комитета Савеза комуниста Београда, а у јуну 1986. – за председника ЦК СК Србије. 1989. године Слободана Милошевића бирају за председника Србије први пут, а затим још два пута: 1990. и 1992. г. Председник Савезне Републике Југославије је постао 15. јула 1997. године.

Слободан Милошевић је био први југословенски политичар који је јавно, пошто је отишао на Косово у априлу 1987. године, српском становништву те покрајине, терорисаном од стране албанских сепаратиста, изразио подршку. Његов свима познати узвик, изговорен на Газиместану у јуну 1989. године: „Вас нико не сме да бије!“ је у оптужници Хашког трибунала доцније искоришћен против њега. Међутим, тужилаштво Међународног трибунала за бившу Југославију (МТБЈ) је грубо изврнуло смисао његових речи, пошто је изговореног текста узело само један делић, изврнуло га, и преузело као базу за своју оптужницу. Њихов „цитат“ гласи: „Чекају нас борбе“. Те речи тужилаштво је покушало да искористи као доказ да је рат већ испланиран! У ствари, Слободан Милошевић је рекао: „Равноправни односи југословенских народа представљају неопходан предуслов за очување Југославије, за њен излаз из кризе и тим пре неопходан предуслов за њен економски и друштвени просперитет. Тиме се Југославија не издваја из савременог, посебно развијеног света, па ни од земаља у окружењу, у којима су све карактеристичнији међунационална трпељивост, међунационална сарадња и национална равноправност.(...) Уверен сам да ће свест о слози и јединствености Србији дозволити да постане не само држава, већ и држава која успешно функционише. Има смисла да се о томе говори управо на овом месту, на Косову, који је неслога давно, трагично и за читаве векове одбацила уназад. Та неслога је запретила и Србији, коју може да извуче само обновљена слога, те да јој тако врати јединство. Такво схватање узајамних односа представља елементарну потребу зато што се судбина Србије налази у удруженим рукама свих њених народа. После шест векова ми смо данас опет у борбама и пред борбама. *[Ево је – ово је реченица коју је тужилаштво ишчупало из контекста.]* У Србији никада нису живели само Срби. Данас у њој још и више него некада, има представника других народа. То за Србију није ништа ново. Искрено сам убеђен да је то њена предност“ (1).

Ето шта је Слободан Милошевић у ствари рекао. Он је говорио о биткама за равноправност и за мирно заједничко постојање свих народа Србије!

Слободан Милошевић је Србе штитио и када се већ нашао у Хашком трибуналу. Пажњу „цивилизованог“ света је скретао тада већ не на резолутивни, него стварни геноцид: **„Само у првој години страног присуства на Косову и Метохији извршено је пет хиљада терористичких аката, убијено је и киднаповано неколико хиљада људи. Порушено је 150 цркава. Господо, када би негде порушили 150 цамија, сто педесет катедрала или 150 синагога – о томе би цео свет брујао!“** (2)

Данас Србе на Косову из првих редова српске власти нема ко да штити... Уосталом, ако се каже да је С.Милошевић на Косову штитио само Србе, то би била неистина. Он је штитио све грађане Србије, а Албанце са Косова, **можда, чак и највише, јер су 1997. – 1998. године**

по бројности главне жртве терора такозване „Ослободилачке армије Косова“ били управо Албанци. Та страница историје косовске кризе још увек је премало позната.

Слободан Милошевић је умро у ћелији Хашког трибунала 11. марта 2006. године. Проживео је само 64 године. Али успомена на њега ће у историји остати заувек. И то не само у историји Срба и других југословенских народа, већ у светској историји. Зато што је он своју главну битку водио са светском глобалистичком влашћу („светским нитковлуком“ – према изразу филозофа А.А.Зиновјева). Та његова битка је записана на педесет хиљада страница стенограма судског процеса. Истина, многе странице су празне. Празне - као доказ страха оних који су започели „процес века“. Хашки трибунал је судом хтео да докаже своје оптужбе, али је Милошевићева лична одбрана била толико јака, да је суд био принуђен да користи тајне сведоке, који су исказе давали иза затворених врата. Зато су хиљаде страница стенограма процеса – празне. Па шта – и празне странице за историју представљају сведочанство...

Без обзира што је званично суђење Милошевићу прекинуто 14. марта 2006. године, у ствари, процес још увек траје. Тако је 19. јула ове, 2011. године, Апелациони суд МТБЈ осудио бившег секретара за штампу Хашког трибунала, Флоранс Хартман. Као база за кривично гоњење свог бившег званичног представника послужило је њено публикување информације о тајним стенограмима Високог савета одбране Југославије, који су, као, садржали непобитне доказе о кривици југословенских власти и лично С.Милошевића (као председника Савета) за злочине, извршене у току рата у Хрватској и Босни. Провидна у тој одлуци је изјава, да Трибунал, иако поседује таква документа, више не може да их користи као доказе. **А апсурдност је у томе, да су документа добијена од нових „демократских“ власти Србије, али под условом да морају остати потпуно тајна, јер би њихово обелодањивање повукло нови процес против Србије у сасвим другом суду – Међународном суду ОУН, по оптужници Босне. Па ето – у току процеса против Хартманове Трибунал је сам обелоданио те стенограме. (3)И шта смо тамо нашли? Наравно – никакве доказе за кривицу - ни Милошевића, ни највишег руководства Југославије.** Али зато – колико је само година та бајка живела и била негована? А као из ината – Хартманова је ипак – осуђена. (4)

Сада већ бивши главни тужилац процеса, британец Џефри Најс, је у скорашњем интервјуу потврдио да власти САД поседују снимке радио записа телефонских разговора Слободана Милошевића са Ратком Младићем, који се односе на догађаје у Сребреници и да је он, Најс, провео пола живота како би од халапљивих американаца извукао ту документацију. Али, без обзира на све напоре – безуспешно (5). **Како видимо – тактика тужилаца Милошевића остаје иста: као - докази постоје, али су толико „тајни“ да нико не сме да их види!** Свему томе бисмо могли слатко да се насмејемо, да све то није стварно јако тужно.

Судски процес Слободану Милошевићу је добио неочекивани наставак и у вези са још једним питањем – о условима његовог држања у затвору, јер је „Викиликс“ објавио депеше америчке амбасаде о сусретима са директором затвора МакФаденом, који је лично преносио дипломатама информације о председнику Југославије. Главни борац са Трибуналом у Хагу, професор В.Шешељ, који се и сам налази у хашком заточеништву већ девету годину, поднео је тужбу против МакФадена, за кога је захтевао судску одговорност. 18. јула суд је донео решење по његовој тужби. Изјавио је да, мада поступци МакФадена не представљају кршење члана 77 Правила процедуре Трибунала, постоји основа за истрагу од стране ОУН. Тако МакФаден, иако га Трибунал није казнио, није ни опрао коначно од његових прљавих радњи. (6)

И тако, без обзира што је судски процес против Слободана Милошевића, рекло би се, давно завршен, он у ствари још увек траје. Пошто нису успели да осуде председника Југославије директно, предузимају се покушаји да се он осуди посредно – кроз процесе другима (Милутиновићу и осталим, Перишићу, Станишићу и Симатовићу, и низом других). .. Али

Хашки трибунал неће урадити ништа. Покушаји су им превише провидни. Сигуран сам да ће историја успети да се разрачуна и са лажима, и са празним страницама стенограма...

* * *

Слободан Милошевић је сахрањен у башти родне куће у Пожаревцу. Имао сам прилику да будем у тој башти и да се поклоним његовим сенима. Стојећи пред његовим гробом захваљивао сам му за неустрашив живот и за његову последњу битку са светским злом, за живот који је положио за све нас.

(1) Речи С.Милошевића из 2002 године се цитирајупо издању: Мезјајев А.Б.,„Процес против Слободана Милошевића у Хашком трибуналу, г. Казањ,2006. с.33.

(2) Речи С.Милошевића из 2004 године се цитирајупо књизи: Рижков Н.И., Примаков Је.М., Мезјајев А.Б., други: “Говоре сведоци одбране“, М., 2005. С.72.

(3) Текстови стенограма се могу наћи на: <http://www.sense-agency.com/home/icty.59.html>

(4) In the Case Against Florence Hartmann. Judgement. 19 July 2011

(5) *Prosecutor v. Radovan Karadzic*, Decision on the Accused's Motion for Access to *Ex Parte* Filings In The Slobodan Milosevic Case (Srebrenica Intercepts) 28 February 2011.

(6) *Prosecutor v. Slobodan Milosevic*, Decision on the Initiation of Contempt Investigations,18 July 2011.

<http://srb.fondsk.ru/news/2011/08/20/posledna-bitka-20-avgusta-slobodanu-miloshevihu-70-godina.html>